

FILOLOGIA SLAVĂ LA UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI

(Cu prilejul centenarului Universității)

(Rezumat)

După ce face o scurtă trecere în revistă a preocupărilor de filologie slavă și a școlilor de slavonie din Țara Românească, articolul se ocupă, mai întâi, de lucrările de slavistică și filologie slavo-română ale lui *B. P. Hasdeu* și *Al. Odobescu*, deveniți (în 1873, respectiv 1874) profesori ai Universității din București (înființată la 4/16 iulie 1864).

A doua etapă a studiilor slave în Universitate începe cu crearea catedrei de limbi slave, în toamna anului 1891, prin numirea lui *Ioan Bogdan* (25 iulie 1864 — 1 iunie 1919), « primul nostru filolog slavist în sensul adevărat al cuvintului » (*D. Macrea*). Prin cursurile sale de limba slavă veche, istoria veche a slavilor, paleografie și diplomatică slavo-română, prin lucrările sale deschizătoare de drumuri, edițiile de documente și cronici, *Ioan Bogdan* a creat o adevărată școală de slavistică românească la București.

Concomitent cu *Ioan Bogdan*, profesori ai altor catedre — *Lazăr Șăineanu*, *Ovid Densusianu*, *Grigore Tocilescu*, *Nicolae Iorga*, *Ioan Bianu*, *I. A. Candrea*, și alții — își aduc contribuția prin diverse lucrări la studierea relațiilor lingvistice, culturale și literare româno-slave.

În a treia etapă, cuprinsă între cele două războaie mondiale, la catedra de limbi slave și-a desfășurat activitatea *Petre Cănel* (7 martie 1890 — 29 noiembrie 1947), unul din elevii lui *Ioan Bogdan*. Noul profesor a continuat lecțiile de limba slavă veche și de limba slavonă din Țările Române, ținând în același timp cursuri de istoria literaturii iugoslave și ruse și publicând câteva lucrări consacrate raporturilor lingvistice slavo-române. În același timp au predat cursuri practice de limbi slave moderne *Ștefan Glixelli*, *Ecaterina Piscușescu*, *Elena Eftimiu* ș.a., care au adus, de asemenea, unele contribuții la filologia slavo-română și popularizarea literaturilor slave în țara noastră.

Dintre profesorii și asistenții altor catedre, s-au ocupat de problemele slavo-române *P. P. Panătescu*, *N. Cartoian*, *Ștefan Ciobanu*, *D. Caracostea*, *Emil Turdeanu* și alții — în domeniul literaturii, *Al. Rosetti*, *Al. Graur*, *C. Racoviță*, *Th. Capidan*, *D. P. Bogdan* ș.a. — în acela al lingvisticii, paleografiei și diplomatiei.

Cu 1944 se deschide a patra etapă în istoria studiilor de slavistică la Universitatea din București. Caracterizată prin înființarea unor secții speciale de limba rusă și limbi slave (în 1949), prin lărgirea preocupărilor didactice și științifice, această nouă etapă a adus, în ultimii ani, și o serie de contribuții la filologia slavă și slavo-română. Un sprijin deosebit în organizarea învățământului limbilor slave la Universitatea din București l-a adus acad. *E. Petrovici*, titularul catedrei de slavistică de la Universitatea din Cluj (din 1931), care a condus direct catedra de slavistică între anii 1956—1958. Prin crearea Facultății de limbi slave, în cadrul Institutului de limbi și literaturi străine (1963) de pe lângă Universitatea din București, rezultată din unirea secțiilor de limba rusă și limbi slave de la fosta Facultate de filologie cu Institutul de limba și literatura rusă « *M. Gorki* » (1948—1963), învățământul limbilor slave în Universitate, ca și al altor limbi străine, a fost lărgit și perfecționat.

Pe lângă o serie de cursuri și manuale de limba rusă și alte limbi slave, cadrele didactice ale facultății, dintre care multe activează în *Asociația Slaviștilor din Republica Socialistă România* (înființată în 1956), au publicat un număr apreciabil de lucrări în următoarele domenii: relațiile lingvistice slavo-române, limba și cultura slavonă în Țările Române, graiurile slave de pe teritoriul țării noastre, limbile slave și studiul lor comparativ-istoric, relațiile literare slavo-române, popularizarea literaturilor slave, istoria slavisticii românești.